อานิสงส์ของการให้ทาน

งานพระราชทานเพลิงศพ

คุณยายบุญรอด นาคเฉลียว

วันอาทิตย์ที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ณ วัดบุญรอดธรรมาราม เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ชาตะ : ๒๔๓๙

มรณะ : ๒๙ เมษายน ๒๕๓๖

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานเพลิงศพ นางบุญรอด นาคเฉลียว ซึ่งนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อม เป็นเกียรติอันสูงสุดแก่ผู้วายชนม์ และวงศ์ตระกูลอย่างหาที่สุดมิได้

หากความทราบโดยญาณวิถีถึงดวงวิญญาณของ นางบุญรอด นาคเฉลียว ได้ด้วยประการใดในสัมปรายภพคงจะมีความปลาบปลื้มซาบซึ้งเป็นล้นพ้นในพระมหากรุณาธิคุณที่ได้รับพระราชทานเกียรติยศอันสูงยิ่งในวาระสุดท้ายแห่งชีวิต

ข้าพระพุทธเจ้าผู้เป็นบุตร ธิดา และหลานๆ ขอพระราชทานพระบรมราชวโรกาสกราบถวายบังคมแทบเบื้องพระยุคลบาท ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ และจะเทิดทูนไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อม เป็นสรรพศิริมงคลแก่ข้าพระพุทธเจ้าและวงศ์ตระกูลตลอดไป

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า

คณะสงฆ์วัดบุญรอดธรรมาราม

ครอบครัว ปิ่นทอง

ครอบครัว อินทะสิริ

(แบบ ค.)

หมายรับสั่งที่ ๒๐๑๒๕

สำนักพระราชวัง

๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๔

พระราชทานเพลิงศพ นางบุญรอด นาคเฉลียว เป็นกรณีพิเศษ ณ เมรุวัดบุญรอดธรรมาราม เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

<u>วันอาทิตย์ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔</u> เวลา ๑๗.๐๐ น. พระราชทานเพลิง.

จิตสว่าง/พิมพ์/[illegible]/ทาน.

หน้าที่ พนักงานพระราชพิธี

นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ นางบุญรอด นาคเฉลียว

เพื่อทราบ

เครื่องพระราชทานเพลิง และเจ้าพนักงานผู้เชิญมานี้

เจ้าภาพไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอย่างใดทั้งสิ้น.

ทั้งนี้ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่ง โดยหน้าที่ราชการ

ผู้รับรับสั่ง

ที่ วบร./๒๕๕๔

วัดบุญรอดธรรมาราม ถ.สุขุมวิท ๖๒
แขวงบางจาก เขตพระโขนง
กรุงเทพฯ ๑๐๒๖๐

มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอพระราชทานเพลิงศพเป็นกรณีพิเศษ

เจริญพร เลขาธิการพระราชวัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาใบสุทธิพระ (ผู้ขอ) จำนวน ๑ ฉบับ

๒. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (ผู้ตาย) จำนวน ๑ ฉบับ

๓. สำเนาทะเบียนบ้าน (ผู้ตาย) จำนวน ๑ ฉบับ

๔. สำเนาใบมรณบัตร จำนวน ๑ ฉบับ

อาตมาภาพ พระครูกิตติญาณวิสิฐ เจ้าอาวาสวัดบุญรอดธรรมาราม มีความประสงค์ขอพระราชทานเพลิงศพเป็นกรณีพิเศษให้แก่ นางบุญรอด นาคเฉลียว ผู้ถวายที่ดินสร้างวัดบุญรอดธรรมาราม ซึ่งถึงแก่กรรมด้วยสาเหตุโรคชรา เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๖ ณ บ้านเลขที่ ๓๖๑/๖๔ ซอยสายทิพย์ แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร โดยได้ทำการเก็บศพไว้เป็นเวลา ๑๘ ปี และจะทำการฌาปนกิจศพ ในวันอาทิตย์ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ณ เมรุวัดบุญรอดธรรมาราม ถนนสุขุมวิท ๖๒ แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพ ฯ ๑๐๒๖๐

จึงเจริญพรมาเพื่อ โปรดพิจารณาดำเนินการขอพระราชทานเพลิงศพเป็นกรณีพิเศษ เพื่อเป็นเกียรติแก่ นางบุญรอด นาคเฉลียว ผู้วายชนม์ ด้วย จักอนุโมทนาขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

เจริญพร

(พระครูกิตติญาณวิสิฐ)

เจ้าอาวาสวัดบุญรอดธรรมาราม

หนังสือรับรอง

อาตมาภาพ พระครูกิตติญาณวิสิฐ เจ้าอาวาสวัดบุญรอดธรรมาราม ถนนสุขุมวิท ๖๒ แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพ ฯ ๑๐๒๖๐ ขอรับรองว่า นางบุญรอด นาคเฉลียว ซึ่งอยู่ที่บ้านเลขที่ ๓๖๑/๖๔ ซอยสายทิพย์ แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร เป็นผู้มีจิตศรัทธาได้ถวายที่ดิน จำนวน ๖ ไร่ เพื่อสร้างวัดบุญรอดธรรมาราม ถนนสุขุมวิท ๖๒ แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๒๖ ตามสำเนาเอกสารหลักฐานที่แนบมาพร้อมนี้

เจริญพร

(พระครูกิตติญาณวิสิฐ)

เจ้าอาวาสวัดบุญรอดธรรมาราม

ประวัติ
คุณยายบุญรอด นาคเฉลียว

ชื่อ-นามสกุล นางบุญรอด นาคเฉลียว

เลขประจำตัวประชาชนเลขที่ 3 1009 04407 68 7

เกิดเมื่อ วัน - เดือน - พ.ศ.๒๔๓๙

ที่อยู่อาศัย บ้านริมคลองเจ็ก หมู่ที่ 3 ตำบลบางจาก อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร

คุณยายบุญรอด นาคเฉลียว เป็นบุตรคนเดียวของนายโป๋ และนางทองสุก หลังจากเกิดมาได้ ๗ วัน นางทองสุก (มารดา) ก็เสียชีวิต คุณยายน้อย (ลูกพี่ลูกน้องกับนายโป๋) ซึ่งมีศักดิ์เป็นอาได้ช่วยเลี้ยงดูคุณยายบุญรอดจนเติบใหญ่

คุณยายบุญรอด เมื่อโตเป็นสาวได้แต่งงานอยู่กินกับ นายบุญธรรม นาคเฉลียว และมีบุตรด้วยกัน 1 คน เป็นผู้หญิง แต่เกิดมาเพียงวันเดียวก็เสียชีวิต

เนื่องจากนายโป๋ (บิดา) มีอาชีพเป็นชาวสวน ปลูกสวนผลไม้หลายชนิด คุณยายบุญรอด จึงได้ช่วยบิดาปลูกและดูแลสวนผลไม้บริเวณที่สวนริมคลองเจ็ก และนำผลไม้ที่ปลูก เช่น มะพร้าว มะม่วง มะปราง ฯลฯ ใส่เรือพายจากคลองเจ็กออกสู่แม่น้ำเจ้าพระยาข้ามฟากไปขายที่บริเวณวัดบางน้ำผึ้งนอก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการเป็นประจำ จึงมีความผูกพันกับวัดบางน้ำผึ้งนอกเป็นอันมาก เพราะนอกจากจะนำผลไม้ที่ปลูกไปขายบริเวณหน้าวัดริมแม่น้ำแล้วยังได้ไปร่วมงานบุญงานกุศล ร่วมทำบุญทำทานกับทางวัดเสมอมามิได้ขาดและด้วยความที่เลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนาเป็นอย่างมาก คุณยายบุญรอดจึงได้ถวายที่ดิน ๑ แปลง เนื้อที่ 6 ไร่ อยู่บริเวณริมคลองเจ็ก ให้เป็นที่ธรณีสงฆ์เป็นกรรมสิทธิ์ของวัดบางน้ำผึ้งนอก เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๙๕ และวัดบางน้ำผึ้งนอกได้จดทะเบียนให้สิทธิเก็บกินในที่ดินแปลงดังกล่าวให้แก่คุณยายบุญรอดได้จนตลอดชีวิต

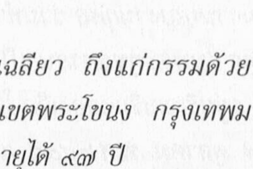
เนื่องจากบริเวณคลองเจ็กที่คุณยายบุญรอดตั้งบ้านเรือนอาศัยไม่มีวัด คุณยายและชาวบ้านจึงต้องใช้เรือพายจากคลองเจ็กข้ามฟากแม่น้ำเจ้าพระยาไปร่วมงานบุญ งานกุศล หรือร่วมทำบุญที่วัดบางน้ำผึ้งนอกซึ่งไม่สะดวกแก่การเดินทาง จึงมีความคิดที่จะสร้าง วัดขึ้นที่บริเวณคลอกเจ็กนี้

คุณยายบุญรอดได้ปรึกษากับวัดบางน้ำผึ้งนอก ขอนำที่ดินที่คุณยายบุญรอดยกให้เป็นที่ธรณีสงฆ์แก่วัดบางน้ำผึ้งนอก มาจัดสร้างวัดขึ้นใหม่ วัดบางน้ำผึ้งนอกก็ไม่ขัดข้อง และยินยอมอนุญาตให้ตามความประสงค์และศรัทธาของคุณยาย จากนั้นคุณยายบุญรอดจึงได้ทำเรื่องขออนุญาตสร้างวัดในที่ดิน ๖ ไร่ที่เป็นสวน และต่อมาได้รับอนุญาตจากกรมการศาสนา และมหาเถรสมาคม ให้สร้างวัดได้ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๑๕ และได้รับ พระราชทานวิสุงคามสีมา ให้เป็นวัดชื่อว่า **"วัดบุญรอดธรรมาราม"** เมื่อวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๑๘ โดยตั้งชื่อวัดให้เป็นเกียรติตามชื่อของคุณยายบุญรอดและคุณตาบุญธรรม นาคเฉลียว

คุณยายบุญรอด ได้ร่วมกับชาวบ้านและผู้มีจิตศรัทธา ร่วมกันบริจาคเงินสร้างวัดบุญรอดธรรมาราม อันได้แก่ อุโบสถ หอสวดมนต์ หอระฆัง ศาลา กุฏิพระ ฯลฯ รวมทั้งยังได้ถวายปัจจัยเพื่อทำนุบำรุงกิจการของพระพุทธศาสนาแก่วัดบุญรอดธรรมารามอยู่เป็นประจำเสมอมา ในช่วงบั้นปลายของชีวิต (ปีพ.ศ.๒๕๒๙) คุณยายบุญรอดได้สละทรัพย์ของตนเพื่อทำนุบำรุงกิจการของศาสนาให้สืบต่อไป คือได้ทำพินัยกรรมยกที่ดินจำนวน ๘ ไร่ ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของ "มูลนิธิบุญรอด นาคเฉลียว" ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้นำดอกผลในที่ดินที่ยกให้นี้ นำไปทำนุบำรุงวัดบุญรอดธรรมารามให้เจริญวัฒนา ถาวรสืบไป โดยได้มอบหมายให้นางอำนวย ปิ่นทอง ผู้เป็นหลาน (บุตรของนายแฉ่งกับแม่ปัด ทินบัว) ซึ่งคุณยายบุญรอดขอมาเลี้ยงดูตั้งแต่เด็ก ให้เป็นผู้ดูแลจัดการเรื่องให้เป็นไปตามความประสงค์ของคุณยายบุญรอด

คุณยายบุญรอดเป็นคนใจโอบอ้อมอารี ใจบุญและไม่ถือตัว เป็นผู้มีความจำดีมาก แม้อายุมากแล้ว คุณยายมีโรคประจำตัวคือโรคเบาหวาน และโรคเหน็บชา นางอำนวย ปิ่นทอง ผู้เป็นหลาน เป็นผู้ที่คอยดูแลอย่างใกล้ชิดและพาไปพบแพทย์เพื่อรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลสุขุมวิทอยู่เป็นประจำ

คุณยายบุญรอด นาคเฉลียว ถึงแก่กรรมด้วยโรคชรา ที่บ้านเลขที่ ๓๖๑/๖๔ ซอยสายทิพย์ แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ.๒๕๓๖ เวลากลางคืน สิริอายุได้ ๙๗ ปี

(ท.ด. ๑๔)

หนังสือสัญญาให้กรรมสิทธิ์ที่ดิน

๔ก. ฉะบับที่ ๒๒๑/๓๓๕๓

ที่ดิน

๕อ.

ระวาง ____________ ตำบล บางจาก

เลขที่ ๒๒๐/๒๒ หน้าสำรวจ ๒๗๔ อำเภอ พระโขนง

โฉนดหมายเลขที่ ๒๓๒๗๔ จังหวัด พระนคร

หนังสือสัญญานี้ ได้ทำเมื่อวันที่ ๑๗ เดือน ตุลาคม

พุทธศักราช ๒๔ ๙๕ ณ หอทะเบียนที่ดินจังหวัด พระนครและธนบุรี

ระหว่าง นางบุญรอด นาคเฉลียว อายุ ๘๖ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย บุตร นายโป๊ นางสุก

อยู่ที่บ้าน คลองเจ็ด เลขที่ ๕ หมู่ที่ ๓ ตำบล บางจาก

อำเภอ พระโขนง จังหวัด พระนคร ซึ่งต่อไปในหนังสือสัญญานี้

เรียกว่าผู้ให้ฝ่ายหนึ่ง

กับ วัดบางน้ำผึ้งนอก(ที่ธรณีย์สงฆ์) (นายเจริญ คชภูมิแทน) อายุ ____ ปี

เชื้อชาติ — สัญชาติ ไทย บุตร —

อยู่ที่บ้าน บางน้ำผึ้ง เลขที่ — หมู่ที่ — ตำบล บางน้ำผึ้ง

อำเภอ พระประแดง จังหวัด สมุทรปราการ ซึ่งต่อไปในหนังสือสัญญานี้

เรียกว่าผู้รับอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงสัญญากันมีข้อความดั่งกล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ให้ยอมยกกรรมสิทธิ์

ที่ดินแปลงซึ่งกล่าวไว้ข้างบนนั้นทั้งแปลงให้แก่ผู้รับเป็นเด็ดขาดตั้งแต่วันทำสัญญานี้ไป

ข้อ ๒ ผู้รับยอมรับกรรมสิทธิ์ตามซึ่งกล่าวไว้ในข้อ ๑ นั้นทุกประการ

(พลิก)

ข้อ ๓ ไม่มีสิ่งปลูกสร้าง.

(ที่ดินรายนี้ทั้งสองฝ่ายขอตีราคาไว้เป็นจำนวนเงิน ๔,๐๐๐บาท - สตางค์)

หนังสือสัญญานี้ทำเป็น ๒ ฉะบับ มีข้อความต้องกัน สำหรับหอทะเบียนที่ดินหนึ่งฉะบับ ผู้รับถือไว้หนึ่งฉะบับ (ฉะบับนี้สำหรับ [illegible])

เพื่อเป็นหลักฐานแห่งสัญญารายนี้ ทั้งสองฝ่ายได้ลงลายมือชื่อหรือพิมพ์ลายนิ้วแม่มือไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพะยาน และเจ้าพนักงานที่ดิน

(ลายมือชื่อผู้ให้) [signature]

(ลงลายมือชื่อผู้รับ) [signature]

ถนนความหนังสือมอบลงวันที่ เมษายน พ.ศ.๒๔๙๙

(ลงลายมือชื่อพะยาน) [signature]

(ลงลายมือชื่อพะยาน) [signature]

หนังสือสัญญานี้ได้ทำต่อหน้า

[signature] เจ้าพนักงานที่ดิน

ประทับตราตำแหน่งไว้เป็นสำคัญ

สมชาย พิมพ์ เขียน

ตรวจ

ร.พ. มหาดไทย ๑.๓. ๙๔ ๓๐,๐๐๐ ฉบับ

คำขอ[illegible]

ฉบับที่ [illegible]

ที่ดิน

ระวาง [illegible] ตำบล [illegible]
เลขที่ดิน [illegible] หน้าสำรวจ [illegible] อำเภอ [illegible]
โฉนดหมายเลขที่ [illegible] จังหวัด [illegible]
วันที่ [illegible] เดือน [illegible] พุทธศักราช [illegible]
ข้าพเจ้า [illegible] อายุ [illegible]
เชื้อชาติ [illegible] สัญชาติ [illegible] บุตร [illegible]
อยู่ที่บ้าน [illegible] เลขที่ [illegible] หมู่ที่ [illegible] ตำบล [illegible]
อำเภอ [illegible] จังหวัด [illegible]
ขอยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด [illegible]
ข้อ ๑. ด้วย [illegible]

[illegible]

ข้อ ๒. [illegible]

[illegible]

บุญรอด [illegible]

นางเฉลียว [illegible]

[illegible]

ทรา 10.— บ.

แสตมป์ 4.— บ.

ปิด 1.— บ.

[illegible] .25 บ.

รวม 15.25 บ.

คำสั่ง จดทะเบียนให้ได้ [illegible] เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕[illegible]

[illegible]

ทราบและได้รับ[illegible] เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕[illegible]

[illegible] ผอ. (แทน[illegible]กรม [illegible] 15/6/95 ลง 22 มิ.ย. [illegible])

นายบุญยอด

เลขที่ ๕๐/๒๕๑๕

หนังสืออนุญาตให้สร้างวัด

อาศัยความตามข้อ ๓. แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ กรมการศาสนา ด้วยความเห็นชอบของกระทรวงศึกษาธิการและมหาเถรสมาคม อนุญาตให้

นายบุญรอด นาคเฉลี่ยว

อยู่บ้านเลขที่ ๕ หมู่ที่ ๓ ตำบล บางจาก อำเภอ พระโขนง จังหวัด นครหลวงกรุงเทพธนบุรี

สร้างวัดขึ้นที่บ้าน ซอย ๕๖ (สายศึกษา) หมู่ที่ ๓ ตำบล บางจาก อำเภอ พระโขนง จังหวัด นครหลวงกรุงเทพธนบุรี

ภายในกำหนดตั้งแต่ วันที่ ๑๕ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

ถึงวันที่ ๑๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๒๐

กรมการศาสนา

วันที่ ๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

อธิบดีกรมการศาสนา

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง พระราชทานวิสุงคามสีมา

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้วัดที่มีชื่อในบัญชีท้ายประกาศนี้ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีนั้น และให้นายอำเภอท้องที่ ปักหมายเขตให้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้.

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๘

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี

รายชื่อวัดที่รับพระราชทานวิสุงคามสีมา

งวดที่ ๓

ประจำปี ๒๕๑๘

ที่	ชื่อวัด	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	กำหนดเขต กว้าง ยาว/เมตร	
๓	บุรฉตธรรมาราม	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	๒๐	๔๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๑๙๓ วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๘

สำเนาถูกต้อง

(ลงชื่อ) [illegible]

([illegible] เอี่ยมโชติ)

[illegible]กรมการศาสนา

กองพุทธศาสนสถาน กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

วันที่ ๙ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

มอบโฉนดที่ดินที่สร้างวัดบุญรอดธรรมาราม

พระสีวลี

อุโบสถ

หอระฆัง

หอสวดมนต์

กุฏิ

เมรุ

อานิสงส์ของการให้ทาน

ความเป็นผู้มีจิตตั้งมั่นในคุณของพระรัตนตรัยโดยไม่เปลี่ยนแปลงตลอดชีวิต และกระทำสักการบูชาอยู่เนือง ๆ ไม่ทอดทิ้ง

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ เป็นผู้ไม่ประมาท มีสติดี เมื่อละโลกนี้ไปแล้วจะไปเกิดในเทวโลก แวดล้อมด้วยเหล่าบริวารคอยบำรุงบำเรออยู่ตลอดกาล จะได้เสวยสมบัติอันเป็นทิพย์ ครั้นเมื่อจุติจากเทวโลกแล้วมาปฏิสนธิในมนุษยโลกจะได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิครอบครองทวีปทั้ง ๔ คือชมพูทวีป อุตตกุรุทวีป อมรโคยานทวีป และปุพพวิเทหทวีป มีรัตนะ ทั้ง ๗ คือ จักรแก้ว นางแก้ว ขุนพลแก้ว ขุนคลังแก้ว ช้างแก้ว ม้าแก้ว และมณีแก้ว แม้ในอนาคตชาติก็จะได้เกิดอยู่แต่ในสุคติภูมิ เป็นมนุษย์บ้าง เทวดาบ้าง และเป็นที่เคารพบูชาของมหาชน แม้เหล่าเทวดาก็ชื่นชมยินดียกย่องสรรเสริญ มีรูปกายงดงามสมส่วนเป็นสง่าน่าเกรงขาม มียศมากมีอำนาจมาก มีจิตตั้งมั่นไม่ฟุ้งซ่าน ไม่มีความสะดุ้งหวั่นไหว และจะได้บรรลุคุณวิเศษทั้งปวง

การทำทาน

การทำทาน ได้แก่การสละทรัพย์สิ่งของสมบัติของตน ที่มีอยู่ให้แก่ผู้อื่น โดยมุ่งหวังจะจุนเจือให้ผู้อื่นได้รับประโยชน์ และความสุขด้วยความเมตตาจิตของตน ทานที่ได้ทำไปนั้นจะทำให้ผู้ทำทานได้บุญมากหรือน้อยเพียงใด ย่อมสุดแล้วแต่องค์ประกอบ ๓ ประการ ถ้าประกอบหรือถึงพร้อมด้วยองค์ประกอบ ๓ ประการต่อไปนี้แล้ว ทานนั้นย่อมมีผลมาก ได้บุญบารมีมาก กล่าวคือ

องค์ประกอบข้อ ๑. "วัตถุทานที่ให้ต้องบริสุทธิ์"

วัตถุทานที่ให้ ได้แก่สิ่งของทรัพย์สมบัติที่ตนได้สละให้เป็นทานนั้นเอง จะต้องเป็นของที่บริสุทธิ์ ที่จะเป็นของบริสุทธิ์ได้จะต้องเป็นสิ่งของที่ตนได้แสวงหา ได้มาด้วยความบริสุทธิ์ในการประกอบอาชีพ ไม่ใช่ของที่ได้มาเพราะการเบียดเบียนผู้อื่นเช่น ได้มาโดยทุจริต ลักทรัพย์ ยักยอก ฉ้อโกง ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ ฯลฯ

ตัวอย่าง ๑ ได้มาโดยการเบียดเบียนชีวิตเลือดเนื้อสัตว์ เช่น ฆ่าสัตว์ต่างๆ เป็นต้นว่า ปลา โค กระบือ สุกร โดยประสงค์จะนำเอาเลือดเนื้อของเขามาทำอาหารถวายพระเพื่อเอาบุญ ย่อมเป็นการสร้างบาปเอามาทำบุญ วัตถุทานคือเนื้อสัตว์นั้นเป็นของที่ไม่บริสุทธิ์ แม้ทำบุญให้ทานไป ก็ย่อมได้บุญน้อย จนเกือบไม่ได้อะไรเลย ทั้งอาจจะได้บาปเสียอีกหากว่าทำทานด้วยจิตที่เศร้าหมอง แต่การที่ได้เนื้อสัตว์มาโดยการซื้อหาจากผู้อื่นที่ฆ่าสัตว์นั้น โดยที่ตนมิได้มีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจ

ในการฆ่าสัตว์ก็ดี เนื้อสัตว์นั้นตายเองก็ดี เนื้อสัตว์นั้นย่อมเป็นวัตถุทานที่บริสุทธิ์ เมื่อนำมาทำทานย่อมได้บุญมากหากถึงพร้อมด้วยองค์ประกอบข้ออื่นๆ ด้วย

ตัวอย่าง ๒ ลักทรัพย์ ยักยอก ฉ้อโกง ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์รวมตลอดถึงการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง อันเป็นการได้ทรัพย์มาในลักษณะไม่ชอบธรรม หรือโดยเจ้าของเดิมไม่เต็มใจให้ทรัพย์นั้นย่อมเป็นของไม่บริสุทธิ์ เป็นของร้อน แม้จะผลิดอกออกผลมาเพิ่มเติม ดอกผลนั้นก็ย่อมเป็นของไม่บริสุทธิ์ ด้วยนำเอาไปกินไปใช้ย่อมเกิดโทษ เรียกว่า "บริโภคโดยความเป็นหนี้" แม้จะนำเอาไปทำบุญ ให้ทาน สร้างโบสถ์วิหารก็ไม่ทำให้ได้บุญแต่อย่างใด สมัยหนึ่งในรัชกาลที่ ๕ มีหัวหน้าสำนักนางโลมชื่อว่า "ยายแฟง" ได้เรียกเก็บเงินจากหญิงโสเภณี ในสำนักของตนจากอัตราที่ได้มาครั้งหนึ่ง ๒๕ สตางค์ แกจะชักเอาไว้ ๕ สตางค์สะสมเอาไว้เช่นนี้จนได้ประมาณ ๒,๐๐๐ บาท แล้วจึงจัดสร้างวัดขึ้นวัดหนึ่งด้วยเงินนั้นทั้งหมด เมื่อสร้างเสร็จแล้วแกก็ปลื้มปีติ นำไปนมัสการถามหลวงพ่อโตวัดระฆังว่า การที่แกสร้างวัดทั้งวัดด้วยเงินของแกทั้งหมดจะได้บุญบารมีอย่างไร หลวงพ่อโตตอบว่า ได้แค่ ๑ สลึง แกก็เสียใจ เหตุที่ได้บุญน้อยก็เพราะทรัพย์อันเป็นวัตถุทานที่ตนนำมาสร้างวัดอันเป็นวิหารทานนั้น เป็นของที่แสวงหาได้มาโดยไม่บริสุทธิ์เพราะเบียดเบียนมาจากเจ้าของที่ไม่เต็มใจจะให้ ฉะนั้น บรรดาพ่อค้าแม่ขายทั้งหลายที่ซื้อของถูกๆ แต่ขายแพงๆ จนเกินส่วนที่ควรจะได้ ผลกำไรที่ได้มาเพราะความโลภจัดจนเกินส่วนนั้น ย่อมเป็นสิ่งของที่ไม่บริสุทธิ์โดยนัยเดียวกัน

วัตถุทานที่บริสุทธิ์เพราะการแสวงหาได้มาโดยชอบธรรมดังกล่าว ไม่ได้จำกัดว่าจะต้องเป็นของดีหรือเลว ไม่จำกัดว่าเป็นของมากหรือน้อย น้อยค่าหรือมีค่ามาก จะเป็นของดี เลว ประณีต มากหรือน้อยไม่สำคัญ ความสำคัญขึ้นอยู่กับเจตนาในการให้ทานนั้น ตามกำลังทรัพย์และกำลังศรัทธาที่ตนมีอยู่

องค์ประกอบข้อ ๒. "เจตนาในการให้ทานต้องบริสุทธิ์"

การให้ทานนั้น โดยจุดมุ่งหมายที่แท้จริงก็เพื่อเป็นการขจัดความโลภ ความตระหนี่เหนียวแน่น ความหวงแหนหลงใหลในทรัพย์สมบัติของตน อันเป็นกิเลสหยาบ คือ "โลภกิเลส" และเพื่อเป็นการสงเคราะห์ผู้อื่นให้ได้รับความสุขด้วยเมตตาธรรมของตน อันเป็นบันไดก้าวแรก ในการเจริญเมตตาพรหมวิหารธรรมในพรหมวิหาร ๔ ให้เกิดขึ้น ถ้าได้ให้ทานด้วยเจตนาดังกล่าวแล้ว เรียกว่าเจตนาในการทำทานบริสุทธิ์ แต่เจตนาที่ว่าบริสุทธิ์นั้น ถ้าจะบริสุทธิ์จริงจะต้องสมบูรณ์พร้อมกัน ๓ ระยะ คือ

(๑) ระยะก่อนที่จะให้ทาน ก่อนที่จะให้ทานก็มีจิตโสมนัสร่าเริงเบิกบานยินดีที่จะให้ทาน เพื่อสงเคราะห์ผู้อื่นให้ได้รับความสุขเพราะทรัพย์สิ่งของของตน

(๒) ระยะที่กำลังลงมือให้ทาน ระยะที่กำลังลงมือทำทานอยู่นั่นเองก็ทำด้วยจิตโสมนัสร่าเริงยินดีและเบิกบานในทานที่ตนกำลังให้ผู้อื่น

(๓) ระยะหลังจากที่ได้ให้ทานไปแล้ว ครั้นเมื่อได้ให้ทานไปแล้วเสร็จ หลังจากนั้นก็ดี นานมาก็ดี เมื่อหวนคิดถึงทานที่ตนได้กระทำไปแล้วครั้งใด ก็มีจิตโสมนัสร่าเริงเบิกบาน ยินดีในทานนั้นๆ

เจตนาบริสุทธิ์ในการทำทานนั้น อยู่ที่จิตโสมนัสร่าเริงเบิกบานยินดีในทานที่ทำนั้นเป็นสำคัญ และเนื่องมาจากเมตตาจิตที่มุ่งสงเคราะห์ผู้อื่นให้พ้นความทุกข์และให้ได้รับความสุข เพราะทานของตน นับว่าเป็นเจตนาที่บริสุทธิ์ในเบื้องต้น แต่เจตนาที่บริสุทธิ์เพราะเหตุดังกล่าวมาแล้วนี้จะทำให้ยิ่งๆ บริสุทธิ์มากขึ้นไปอีกหากผู้ให้ทานนั้นได้ทำทานด้วยวิปัสสนาปัญญา กล่าวคือไม่ใช่ทำทานอย่างเดียว แต่ทำทานพร้อมกับมีวิปัสสนาปัญญา โดยใคร่ครวญถึงวัตถุทานที่ให้ทานนั้นว่า อันบรรดาทรัพย์สิ่งของทั้งปวงที่ชาวโลกนิยมยกย่องหวงแหนเป็นสมบัติกันด้วยความโลภนั้น แท้ที่จริงแล้วก็เป็นเพียงแต่วัตถุธาตุประจำโลกเป็นสมบัติกลาง ไม่ใช่ของผู้ใดโดยเฉพาะ เป็นของที่มีมาตั้งแต่ก่อนเราเกิดขึ้นมา และไม่ว่าเราจะเกิดขึ้นมาหรือไม่ก็ตาม วัตถุธาตุดังกล่าวก็มีอยู่เช่นนั้น และได้ผ่านการเป็นเจ้าของของผู้อื่นมาแล้วหลายชั่วคน ซึ่งท่านแต่ก่อนนั้น ต่างก็ได้ล้มหายตายจากไปทั้งสิ้น ไม่สามารถนำวัตถุธาตุดังกล่าวนี้ติดตัวไปได้เลย จนในที่สุดก็ได้ตกทอดมาถึงเรา ให้เราได้กินได้ใช้ได้ยึดถือเพียงชั่วคราว แล้วก็ตกทอดสืบเนื่องไปเป็นของคนอื่นๆ ต่อๆ ไปเช่นนี้ แม้เราเองก็ไม่สามารถจะนำติดตัวเอาไปได้ จึงนับว่าเป็นเพียงสมบัติผลัดกันชมเท่านั้น ไม่จากไปในวันนี้ก็ต้องจากไปในวันหน้าอย่างน้อยเราก็ต้องจากต้องทิ้งเมื่อเราได้ตายลง นับว่าเป็นอนิจจัง คือไม่เที่ยงแท้แน่นอน จึงไม่อาจจะยึดมั่นถือมั่นว่านั่นเป็นของเราได้ถาวรตลอดไป แม้ตัววัตถุธาตุดังกล่าวนี้เอง เมื่อมีเกิดขึ้นเป็นตัวตนแล้วก็ตั้งอยู่ในสภาพนั้นให้ตลอดไปไม่ได้ จะต้องเก่าแก่ ผุพัง บุบสลายไปไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตนแต่อย่างไร แม้แต่เนื้อตัวร่างกายของเราเองก็มีสภาพ

เช่นเดียวกับวัตถุธาตุเหล่านั้น ซึ่งไม่อาจจะตั้งมั่นให้ยั่งยืนอยู่ได้ เมื่อมีเกิดขึ้นแล้วก็จะต้องเจริญวัยเป็นหนุ่มสาวแล้วก็เฒ่าแก่และตายไปในที่สุด เราจะต้องพลัดพรากจากของอันเป็นที่รัก ที่หวงแหน คือทรัพย์สมบัติทั้งปวง

เมื่อเจตนาในการให้ทานบริสุทธิ์ผุดผ่องดีพร้อมทั้งสามระยะดังกล่าวมาแล้ว ทั้งยังประกอบไปด้วยวิปัสสนาปัญญาดังกล่าวมาแล้วด้วย เจตนานั้นย่อมบริสุทธิ์อย่างยิ่ง ทานที่ได้ทำไปนั้นย่อมมีผลมาก ได้บุญมาก หากวัตถุทานที่ได้ทำเป็นของที่บริสุทธิ์ตามองค์ประกอบข้อ ๑ ด้วย ก็ย่อมทำให้ได้บุญมากยิ่งๆ ขึ้นไปอีก วัตถุทานจะมากหรือน้อย เป็นของเลวหรือประณีตไม่สำคัญ เมื่อเราได้ให้ทานไปตามกำลังทรัพย์ที่เรามีอยู่ย่อมใช้ได้ แต่ก็มีข้ออันควรระวังอยู่ ก็คือ **การทำทานนั้นอย่าได้เบียดเบียนตนเอง** เช่นมีน้อย แต่ฝืนทำให้มากๆ จนเกินกำลังของตนที่จะให้ได้ เมื่อได้ทำไปแล้ว ตนเองและสามีภริยา รวมทั้งบุตรต้องลำบาก ขาดแคลน เพราะไม่มีจะกินจะใช้ เช่นนี้ย่อมทำให้จิตเศร้าหมอง เจตนานั้นย่อมไม่บริสุทธิ์ ทานที่ได้ทำไปแล้วนั้น แม้วัตถุทานจะมากหรือทำมาก ก็ย่อมได้บุญน้อย ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างที่ทำทานด้วยเจตนาอันไม่บริสุทธิ์ คือ

ตัวอย่าง ๑ ทำทานเพราะอยากได้ ทำเอาหน้า ทำอวดผู้อื่น เช่น สร้างโรงเรียน โรงพยาบาลใส่ชื่อของตน ไปยืนถ่ายภาพลงโฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์เพื่อให้ได้รับความนิยมยกย่องนับถือ โดยที่แท้จริงแล้วตนมิได้มีเจตนาที่จะมุ่งสงเคราะห์ผู้ใด **เรียกว่าทำทานด้วยความโลภ** ไม่ได้ทำเพื่อขจัดความโลภ ทำทานด้วยความอยากได้ คืออยากได้หน้า ได้เกียรติ ได้สรรเสริญ ได้ความนิยมนับถือ

ตัวอย่าง ๒ ทำทานด้วยความฝืนใจ ทำเพราะเสียไม่ได้ ทำด้วยความเสียหาย เช่นมีพวกพ้องมาเรี่ยไร ตนเองไม่มีศรัทธาที่จะทำ หรือมีศรัทธาอยู่บ้าง แต่ทรัพย์น้อย เมื่อมีพวกมาเรี่ยไรบอกบุญ ต้องจำใจทำทานไปเพราะความเกรงใจพวกพ้อง หรือเกรงว่าจะเสียหน้า ตนจึงได้สละทรัพย์ทำทานไปด้วยความจำใจ ย่อมเป็นการทำทานด้วยความตระหนี่หวงแหน ทำทานด้วยความเสียดาย ไม่ใช่ทำทานด้วยจิตเมตตาที่มุ่งจะสงเคราะห์ผู้อื่น ซึ่งยิ่งคิดก็ยิ่งเสียดาย ให้ไปแล้วก็เป็นทุกข์ใจ บางครั้งนึกโกรธผู้ที่มาบอกบุญ เช่นนี้จิตย่อมเศร้าหมอง ได้บุญน้อย หากเสียดายมากๆ จนเกิดโทสจริตกล้าแล้ว นอกจากจะไม่ได้บุญแล้ว ที่จะได้ก็คือบาป

ตัวอย่าง ๓ ทำทานด้วยความโลภ คือทำทานเพราะอยากได้นั่นอยากได้นี่ อยากเป็นนั่น เป็นนี่ อันเป็นการทำทานเพราะหวังสิ่งตอบแทน ไม่ใช่ทำทานเพราะมุ่งหมายที่จะขจัดความโลภ ความตระหนี่หวงแหนในทรัพย์ของตน เช่น ทำทานแล้วตั้งจิตอธิษฐานขอให้ชาติหน้าได้เป็นเทวดา นางฟ้า ขอให้รูปสวย ขอให้ทำมาค้าขึ้น ขอให้ร่ำรวยเป็นเศรษฐีมหาเศรษฐี ทำทาน ๑๐๐ บาท แต่ขอให้ร่ำรวยนับล้าน ขอให้ถูกสลากกินแบ่งสลากกินรวบ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสมบัติสวรรค์ หากชาติก่อนไม่เคยได้ทำบุญใส่บาตรฝากสวรรค์เอาไว้ อยู่ๆ ก็มาขอเบิกในชาตินี้จะมีที่ไหนมาให้เบิก การทำทานด้วยความโลภเช่นนี้ ย่อมไม่ได้บุญอะไรเลย สิ่งที่จะได้พอกพูนเพิ่มให้มากขึ้นและหนาขึ้น ก็คือ “ความโลภ”

ผลหรืออานิสงส์ของการทำทานที่ครบองค์ประกอบ ๓ ประการนั้นย่อมมีผลให้ได้ซึ่งมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติเองแม้ว่าจะไม่ได้ตั้งเจตนา

เอาไว้ล่วงหน้าก็ตาม เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นผลที่สืบเนื่องมาจากเหตุ เมื่อทำเหตุครบถ้วนย่อมมีผลเกิดขึ้นตามมาเอง เช่นเดียวกับปลูกต้นมะม่วงเมื่อรดน้ำพรวนดินและใส่ปุ๋ยไปตามธรรมดาเรื่อยไป แม้จะไม่อยากให้เจริญเติบโตและออกดอกออกผล ในที่สุดต้นไม้ก็จะต้องเจริญและผลิตดอกออกผลตามมา สำหรับผลของทานนั้น หากน้อยหรือมีกำลังไม่มากนักย่อมน้อมนำให้บังเกิดในมนุษย์ชาติ หากมีกำลังแรงมากก็อาจจะน้อมนำให้ได้บังเกิดในเทวโลก ๖ ชั้น เมื่อได้เสวยสมบัติในเทวโลกจนสิ้นบุญแล้ว ด้วยเศษของบุญที่ยังคงเหลืออยู่บ้าง ประกอบกับไม่มีอกุศลกรรมอื่นแทรกให้ผล ก็อาจจะน้อมนำให้มาบังเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้งหนึ่ง และเมื่อได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์แล้ว ก็ย่อมทำให้ได้เกิดในตระกูลที่ร่ำรวยมั่งคั่ง สมบูรณ์ไปด้วยทรัพย์ หรือไม่ก็เป็นผู้ที่มีลาภผลมาก ทำมาหากินขึ้นและร่ำรวยในภายหลัง ทรัพย์สมบัติไม่วิบัติหายนะไปเพราะวินาศภัย โจรภัย อัคคีภัย วาตภัย ฯลฯ แต่จะมั่งคั่ง ร่ำรวยในวัยใดย่อมสุดแล้วแต่ผลทานแต่ชาติก่อนๆ จะส่งผล คือ

๑. **ร่ำรวยตั้งแต่วัยต้น** เพราะผลของทานที่ได้ตั้งเจตนาไว้บริสุทธิ์ดีตั้งแต่ก่อนจะทำทาน คือก่อนที่จะลงมือทำทานก็มีจิตเมตตาโสมนัสร่าเริงเบิกบานยินดีในทานที่ตนจะได้ทำเพื่อสงเคราะห์ผู้อื่น แล้วก็ได้ลงมือทำทานไปตามเจตนานั้น เมื่อเกิดเป็นมนุษย์ย่อมโชคดี โดยเกิดในตระกูลที่ร่ำรวย ชีวิตในวัยต้นอุดมสมบูรณ์พูนสุขไปด้วยทรัพย์ไม่ยากจนแร้นแค้น ไม่ต้องขวนขวายหาเลี้ยงตนเองมาก แต่ถ้าเจตนานั้นไม่งามบริสุทธิ์พร้อมกันครบ ๓ ระยะแล้ว ผลทานนั้นก็ย่อมส่งผลให้ไม่สม่ำเสมอกัน คือแม้ว่าจะร่ำรวยตั้งแต่วัยต้น โดยเกิดมาบนกองเงิน

กองทองก็ตาม หากในขณะที่กำลังลงมือทำทานเกิดจิตเศร้าหมอง เพราะหวนคิดเสียดายหรือหวงแหนทรัพย์ที่จะให้ทานขึ้นมา หรือเกิดหมดศรัทธาขึ้นมาเฉยๆ แต่ก็ยังฝืนใจทำทานไป เพราะเสียไม่ได้หรือเพราะตามพวกพ้องไปอย่างเสียไม่ได้ เช่นนี้ ผลทานย่อมหมดกำลังให้ผลในระยะที่ ๒ ซึ่งตรงกับวัยกลางคน ซึ่งจะมีผลทำให้ทรัพย์สมบัติวิบัติหายนะไปด้วยประการต่างๆ แม้จะได้รับมรดกมาก็ไม่อาจจะรักษาไว้ได้ หากเจตนาในการทำทานนั้นเศร้าหมองในระยะที่ ๓ คือทำทานไปแล้วหวนคิดขึ้นมา ทำให้เสียดายทรัพย์ ความหายนะก็มีผลต่อเนื่องมาจนถึงบั้นปลายชีวิตด้วย คือทรัพย์สินคงวิบัติเสียหายต่อเนื่องจากวัยกลางคนตลอดไปจนถึงตลอดอายุขัยชีวิตจริงของผู้ที่เกิดบนกองเงินกองทองก็มีให้เห็น เป็นตัวอย่างที่เมื่อได้รับทรัพย์มรดกแล้วก็วิบัติเสียหายไป หรือนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในวัยต้น แต่ก็ต้องล้มละลายในวัยกลางคน และบั้นปลายชีวิต แต่ถ้าได้ตั้งเจตนาในการทำทานไว้บริสุทธิ์ครบถ้วนพร้อม ๓ ระยะแล้ว ผลทานนั้นย่อมส่งผลสม่ำเสมอ คือร่ำรวยตั้งแต่เกิด วัยกลางคน และจนปัจฉิมวัย

๒. **ร่ำรวยในวัยกลางคน** การที่ร่ำรวยในวัยกลางคนนั้นสืบเนื่องมาจากผลของทานที่ได้ทำเพราะเจตนางามบริสุทธิ์ในระยะที่ ๒ กล่าวคือไม่งามบริสุทธิ์ในระยะแรก เพราะก่อนที่จะลงมือทำทานก็มิได้มีจิตศรัทธามาก่อน ไม่คิดจะทำทานมาก่อน แต่ก็ได้ตัดสินใจทำทานไปเพราะเหตุบางอย่าง เช่นทำตามพวกพ้องอย่างเสียไม่ได้ แต่เมื่อได้ลงมือทำทานอยู่ก็เกิดโสมนัสรื่นเริงยินดีในทานที่กำลังกระทำอยู่นั้น ด้วยผลทานชนิดนี้ย่อมทำให้มาบังเกิดในตระกูลที่ยากจนคับแค้น ต้องต่อสู้สร้างตนเองมา

ในวัยต้น ครั้นเมื่อถึงวัยกลางคน กิจการหรือธุรกิจที่ทำก็ประสบความสำเร็จรุ่งเรือง และหากเจตนาในการทำทานได้งามบริสุทธิ์ในระยะที่ ๓ ด้วยกิจการหรือธุรกิจนั้น ย่อมส่งผลรุ่งเรืองตลอดไปจนถึงบั้นปลายชีวิต หากเจตนาในการทำทานไม่บริสุทธิ์ในระยะที่ ๓ แม้ธุรกิจหรือกิจการงานจะประสบความสำเร็จรุ่งเรืองในวัยกลางคน แต่ก็ล้มเหลวหายนะในบั้นปลาย ทั้งนี้เพราะผลทานหมดกำลังส่งผลไม่ตลอดจนถึงบั้นปลายชีวิต

๓. **ร่ำรวยปัจฉิมวัย** คือร่ำรวยในบั้นปลายชีวิตนั้น สืบเนื่องมาจากผลทานที่ผู้กระทำมีเจตนางามไม่บริสุทธิ์ในระยะแรกและระยะที่ ๒ แต่งามบริสุทธิ์เฉพาะในระยะที่ ๓ กล่าวคือก่อนและในขณะที่ลงมือทำทานอยู่นั้น ก็มิได้มีจิตใจโสมนัส ยินดีในการทำทานนั้นแต่อย่างใด แต่ได้ทำลงไปโดยบังเอิญเช่นทำตามๆ พวกพ้องไปอย่างเสียไม่ได้ แต่เมื่อได้ทำไปแล้ว ต่อมาหวนคิดถึงผลทานนั้น ก็เกิดจิตโสมนัสร่าเริงยินดีเบิกบาน หากผลทานชนิดนี้จะน้อมนำให้มาบังเกิดเป็นมนุษย์ก็จะเกิดในตระกูลที่ยากจนคับแค้น ต้องต่อสู้ดิ้นรนศึกษาเล่าเรียนและขวนขวายสร้างตนเองมากตั้งแต่วัยต้นจนล่วงวัยกลางคนไปแล้ว กิจการงานหรือธุรกิจนั้นก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ เช่น ต้องล้มลุกคลุกคลานตลอดมา แต่ครั้นถึงบั้นปลายชีวิตก็ประสบช่องทางเหมาะ ทำให้กิจการงานนั้นเจริญรุ่งเรืองทำมาค้าขึ้น และร่ำรวยอย่างไม่คาดหมาย ซึ่งชีวิตจริงๆ ของคนประเภทนี้ก็มีให้เห็นเป็นตัวอย่างอยู่มาก

องค์ประกอบข้อ ๓. "เนื้อนาบุญต้องบริสุทธิ์"

คำว่า "เนื้อนาบุญ" ในที่นี้ได้แก่บุคคลผู้รับการทำทานของผู้ทำทานนั้นเอง นับว่าเป็นองค์ประกอบข้อที่สำคัญที่สุด แม้ว่าองค์ประกอบในการทำทานข้อ ๑ และ ๒ จะงามบริสุทธิ์ครบถ้วนดีแล้ว กล่าวคือวัตถุที่ทำทานนั้นเป็นของที่แสวงหาได้มาด้วยความบริสุทธิ์ เจตนาในการทำทานก็งามบริสุทธิ์พร้อมทั้งสามระยะ แต่ตัวผู้รับการทำทานเป็นคนที่ไม่ดีไม่ใช่ผู้ที่เป็นเนื้อนาบุญที่บริสุทธิ์ เป็นเนื้อนาบุญที่เลว ทานที่ทำไปนั้นก็ไม่ผลิดอกออกผล เปรียบเหมือนกับการหว่านเมล็ดข้าวเปลือกลงในพื้นนา ๑ กำมือ แม้เมล็ดข้าวนั้นจะเป็นพันธุ์ดีที่พร้อมจะงอกงาม (วัตถุทานบริสุทธิ์) และผู้หว่านคือกสิกรก็มีเจตนาจะหว่านเพื่อทำนาให้เกิดผลิตผลเป็นอาชีพ (เจตนาบริสุทธิ์) แต่หากที่นานั้นเป็นที่ที่ไม่สม่ำเสมอกัน เมล็ดข้าวที่หว่านลงไปก็งอกเงยไม่เสมอกัน โดยเมล็ดที่ไปตกในที่เป็นดินดี ปุ๋ยดี มีน้ำอุดมดีก็จะงอกเงยมีผลิตผลที่สมบูรณ์ ส่วนเมล็ดที่ไปตกบนพื้นนาที่แห้งแล้ง มีแต่กรวดกับทรายและขาดน้ำก็จะแห้งเหี่ยวหรือเฉาตายไป หรือไม่งอกเงยเสียเลย การทำทานนั้นผลิตผลที่ผู้ทำทานจะได้รับก็คือ "บุญ" หากผู้ที่รับการให้ทานไม่เป็นเนื้อนาที่ดีสำหรับการทำบุญแล้ว ผลของทานคือบุญก็จะได้เกิดขึ้นแม้จะเกิดก็ไม่สมบูรณ์ เพราะแกร็นหรือแห้งเหี่ยวเฉาไปด้วยประการต่างๆ ฉะนั้น ในการทำทาน ตัวบุคคลผู้รับของที่เราให้ทานจึงเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่สุด เราผู้ทำทานจะได้บุญมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับคนพวกนี้ คนที่รับการให้ทานนั้นหากเป็นผู้ที่มีศีลมีธรรมสูง ก็ย่อมเป็นเนื้อนาบุญที่ดี ทานที่เราได้ทำไปแล้วก็เกิดผลบุญมาก หากผู้รับการให้ทานเป็น

ผู้ที่ไม่มีศีล ไม่มีธรรม ผลของทานก็ไม่เกิดขึ้น คือได้บุญน้อย ฉะนั้น คติโบราณที่กล่าวว่า "ทำบุญอย่าถามพระ หรือตักบาตรอย่าเลือกพระ" เห็นจะใช้ไม่ได้ในสมัยนี้ เพราะในสมัยนี้ไม่เหมือนกับท่านในสมัยก่อนๆ ที่บวชเพราะมุ่งจะหนีสงสาร โดยมุ่งจะทำมรรคผล และนิพพานให้แจ้ง ท่านจึงเป็นเนื้อนาบุญที่ประเสริฐ แต่ในสมัยนี้มีอยู่ บางคนที่บวชด้วย คติ ๔ ประการ คือ **"บวชเป็นประเพณี บวชหนีทหาร บวชผลาญข้าวสุก บวชสนุกตามเพื่อน"** ธรรมวินัยใดๆ ท่านไม่สนใจ เพียงแต่มีผ้าเหลือง ห่มกาย ท่านก็นึกว่าตนเป็นพระและเป็นเนื้อนาบุญเสียแล้ว ซึ่งป่วยการ จะกล่าวไปถึงศีลปาฏิโมกข์ ๒๒๗ ข้อ แม้แต่เพียงแค่ศีล ๕ ก็ยังเอา แน่ไม่ได้ว่าท่านจะมีหรือไม่ การบวชที่แท้จริงแล้วก็เพื่อจะละความโลภ โกรธ และหลง ปัญหาว่าทำอย่างไรจึงจะได้พบกับท่านที่เป็นเนื้อนาบุญ ที่ประเสริฐ ข้อที่ย่อมขึ้นอยู่กับวาสนาของเราผู้ทำทานเป็นสำคัญ หากเรา ได้เคยสร้างสมอบรมสร้างบารมีมาด้วยดีในอดีตชาติเป็นอันมากแล้ว บารมีนั้นก็จะเป็นพลังวาสนาน้อมนำให้ได้พบกับท่านที่เป็นเนื้อนาบุญที่ ประเสริฐ ทำทานครั้งใดก็มักโชคดี ได้พบกับท่านที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ไปเสียทุกครั้ง หากบุญวาสนาของเราน้อยและไม่มั่นคง ก็จะได้พบกับ ท่านที่เป็นเนื้อนาบุญบ้าง ได้พบกับอลัชชีบ้าง คือดีและชั่วคละกันไป เช่นเดียวกับการซื้อสลากกินแบ่งสลากกินรวบ หากมีวาสนาบารมี เพราะได้เคยทำบุญให้ทานฝากกับสวรรค์ไว้ในชาติก่อนๆ ก็ย่อมมีวาสนา ให้ถูกรางวัลได้ หากไม่มีวาสนาเพราะไม่เคยทำบุญทำทานฝากสวรรค์ เอาไว้เลย ก็ไม่มีสมบัติสวรรค์อะไรที่จะให้เบิกได้ อยู่ๆ ก็จะมาขอเบิก เช่นนี้ก็ยากที่จะถูกรางวัลได้

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสเอาไว้ว่า แม้วัตถุทานจะบริสุทธิ์ดี เจตนาในการทำทานจะบริสุทธิ์ดี จะทำให้ทานนั้นมีผลมากหรือน้อย ย่อมขึ้นอยู่กับเนื้อนาบุญเป็นลำดับต่อไปนี้ คือ

๑. **ทำทานแก่สัตว์เดรัจฉาน** แม้จะมีมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ได้บุญน้อยกว่าให้ทานดังกล่าวแก่มนุษย์ แม้จะเป็นมนุษย์ที่ไม่มีศีล ไม่มีธรรมเลยก็ตาม ทั้งนี้เพราะสัตว์ย่อมมีบุญวาสนาบารมีน้อยกว่ามนุษย์ และสัตว์ไม่ใช่เนื้อนาบุญที่ดี

๒. **ให้ทานแก่มนุษย์ที่ไม่มีศีล** ไม่มีธรรมวินัย แม้จะให้มากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าให้ทานดังกล่าวแก่ผู้ที่มีศีล ๕ แม้จะให้เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๓. **ให้ทานแก่ผู้ที่มีศีล ๕** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าให้ทานดังกล่าวแก่ผู้ที่มีศีล ๘ แม้จะให้แต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๔. **ให้ทานแก่ผู้ที่มีศีล ๘** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าถวายทานแก่ผู้ที่มีศีล ๑๐ คือสามเณรในพระพุทธศาสนา แม้จะได้ถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๕. **ถวายทานแก่สามเณรซึ่งมีศีล ๑๐** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าถวายทานดังกล่าวแก่พระสมมุติสงฆ์ ซึ่งมีศีลปาฏิโมกข์สังวร ๒๒๗ ข้อ

พระด้วยกันก็มีคุณธรรมแตกต่างกัน จึงเป็นเนื้อนาบุญที่ต่างกัน บุคคลที่บวชเข้ามาในพระพุทธศาสนามีศีลปาฏิโมกข์สังวร ๒๒๗ ข้อนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังไม่ตรัสเรียกว่าเป็น "พระ" แต่เป็นเพียงพระสมมุติเท่านั้น เรียกกันว่า "สมมุติสงฆ์" พระที่แท้จริงนั้น

หมายถึงบุคคลที่บรรลุคุณธรรมตั้งแต่พระโสดาปัตติผลเป็นพระโสดาบัน เป็นต้นไป ไม่ว่าท่านผู้นั้นจะได้บวชหรือเป็นฆราวาสก็ตาม นับว่าเป็น "พระ" ทั้งสิ้น และพระด้วยกันก็มีคุณธรรมต่างกันหลายระดับชั้น จากน้อยไปหามากดังนี้คือ พระโสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี พระอรหันต์ พระปัจเจกพุทธเจ้า สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และย่อมเป็นเนื้อนาบุญที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

๖. **ถวายทานแก่พระสมมุติสงฆ์** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายทานแก่พระโสดาบัน แม้จะได้ถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม (ความจริงยังมีการแยกเป็นพระโสดาปัตติมรรคและพระโสดาปัตติผล ฯลฯ เป็นลำดับไปจนถึงพระอรหัตผล แต่ในที่นี้จะกล่าวแต่เพียงย่นย่อพอให้ได้ความเท่านั้น)

๗. **ถวายทานแก่พระโสดาบัน** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายทานดังกล่าวแก่พระสกิทาคามี แม้จะถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๘. **ถวายทานแก่พระสกิทาคามี** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายทานดังกล่าวแก่พระอนาคามี แม้จะถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๙. **ถวายทานแก่พระอนาคามี** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายทานดังกล่าวแก่พระอรหันต์ แม้จะถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๑๐. **ถวายทานแก่พระอรหันต์** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายทานแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า แม้จะถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๑๑. **ถวายทานแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายทานแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แม้จะถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

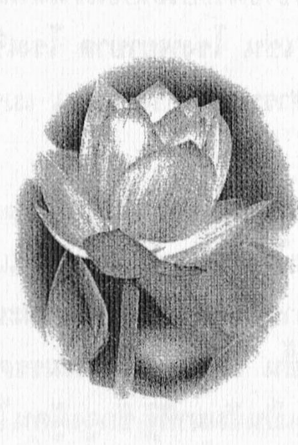
๑๒. **ถวายทานแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายสังฆทาน ที่มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธาน แม้จะได้ถวายสังฆทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๑๓. **การถวายสังฆทานที่มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธาน** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่า**การถวายวิหารทาน** แม้จะได้กระทำแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม **วิหารทาน ได้แก่การสร้างหรือร่วมสร้างโบสถ์ วิหาร ศาลาการเปรียญ ศาลาโรงธรรม ศาลาท่าน้ำ ศาลาที่พักอาศัยคนเดินทาง อันเป็นสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน** อนึ่ง การสร้างสิ่งที่เป็นสาธารณประโยชน์ หรือสิ่งที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน แม้จะไม่เกี่ยวเนื่องกับกิจในพระพุทธศาสนา **เช่น โรงพยาบาล โรงเรียน บ่อน้ำ แท็งก์น้ำ ศาลาป้ายรถยนต์โดยสารประจำทาง สุสาน เมรุเผาศพ ก็ได้บุญมากในทำนองเดียวกัน**

๑๔. **การถวายวิหารทาน** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง (๑๐๐ หลัง) ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการให้ธรรมทาน แม้จะให้แต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม **การให้ธรรมทานก็คือการเทศน์ การสอนธรรมะแก่ผู้อื่นที่ยังไม่รู้ให้ได้รู้ ที่รู้อยู่แล้วให้รู้ยิ่งๆ ขึ้น ให้ได้เข้าใจในมรรค ผล นิพพาน ให้ผู้ที่เป็นมิจฉาทิฐิได้กลับใจเป็นสัมมาทิฐิ ชักจูงผู้คนให้เข้าปฏิบัติธรรม รวมตลอดถึงการพิมพ์การแจกหนังสือธรรมะ**

๑๔. **การให้ธรรมทาน** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการให้ "**อภัยทาน**" แม้จะให้แต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม การให้อภัยทานก็คือ**การไม่ผูกโกรธ ไม่อาฆาตจองเวร ไม่พยาบาทคิดร้ายผู้อื่นแม้แต่ศัตรู ซึ่งได้บุญกุศลแรงและสูงมากในฝ่ายทาน** เพราะเป็นการบำเพ็ญเพียรเพื่อละ "โทสกิเลส" และเป็นการเจริญ "เมตตาพรหมวิหารธรรม" อันเป็นพรหมวิหารข้อหนึ่งในพรหมวิหาร ๔ ให้เกิดขึ้น อันพรหมวิหาร ๔ นั้น เป็นคุณธรรมที่เป็นองค์ธรรมของโยคีบุคคลที่บำเพ็ญฌานและวิปัสสนา ผู้ที่ทรงพรหมวิหาร ๔ ได้ย่อมเป็นผู้ทรงฌาน ซึ่งเมื่อเมตตาพรหมวิหารธรรมได้เกิดขึ้นแล้วเมื่อใด ก็ย่อมละเสียได้ซึ่ง "พยาบาท" ผู้นั้นจึงจะสามารถให้อภัยทานได้ การให้อภัยทานจึงเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและยากเย็น จึงจัดเป็นทานที่สูงกว่าการให้ทานทั้งปวง

อย่างไรก็ดี การให้อภัยทาน แม้จะมากเพียงใด แม้จะชนะการให้ทานอื่นๆ ทั้งมวล ผลบุญนั้นก็ยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า "ฝ่ายศีล" เพราะเป็นการบำเพ็ญบารมีคนละขั้นต่างกัน

การถวายที่ดินแก่หมู่สงฆ์และร่วมผูกพัทธสีมา

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ เมื่อละจากโลกนี้ไปแล้วจะไปเกิดในเทวโลก เสวยความสุขอันเป็นทิพย์ชั่วกาลนาน ครั้นเกิดเป็นมนุษย์จะได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ หรือเป็นพระราชามหากษัตริย์ มีเดชมาก มีอานุภาพมาก ปกครองแผ่นดินโดยธรรม มีรูปกายสง่างาม มีอวัยวะครบถ้วนบริบูรณ์ มีกำลังกายแข็งแรง คล่องแคล่วว่องไว มีวาจาไพเราะอ่อนหวาน เป็นที่รักของมหาชน มีอายุยืนตลอดกัป จะไม่มีภัยอันตรายใด ๆ ที่เกิดจากศัสตราวุธมาแผ้วพาน เป็นผู้ไม่ประมาท ห่างไกลจากความชั่ว เป็นผู้มีศรัทธาที่ประกอบพร้อมด้วยสติและปัญญาอันเป็นเหตุให้ได้บรรลุพระนิพพาน

การสร้างกุฏิที่อยู่อาศัยถวายสงฆ์

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะได้เกิดในสุคติภูมิคือ มนุษยภูมิ และเทวภูมิ เป็นผู้มีรูปกายงดงามสมส่วน มีผิวพรรณผ่องใส มีปกติที่ไม่รู้สึกร้อนหรือหนาวจนเกินไป จะนั่ง นอน ยืน เดินด้วยความสุขกาย สุขใจและไม่ฝันร้าย จะมีร่างกายที่แข็งแรงคล่องแคล่วว่องไว ไม่มีภยันตรายใด ๆ ที่เกิดจากสัตว์ร้ายหรือศัสตราวุธมาแผ้วพาน เมื่อปรารถนาสิ่งใดก็จะได้สมดังปรารถนา จะมีอายุยืน เป็นผู้ไม่ประมาท มีสติดี มีปัญญากว้างขวางลึกซึ้ง จะสามารถพาตนหลุดพ้นไปจากความทุกข์ในสังสารวัฏได้ในที่สุด

การสร้างพระพุทธรูปเพื่อสักการบูชา

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะได้ไปเกิดในเทวโลกมียศมากมีอานุภาพมากเสมือนดังพระอาทิตย์ที่มีรัศมีอันแรงกล้าจะได้เสวยสุขอันเป็นทิพย์มีเหล่าเทพบุตรเทพธิดาแวดล้อมบำรุงบำเรออยู่ ครั้นเมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์จะเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ จะเกิดเป็นพระราชามหากษัตริย์ จะเกิดอยู่ในตระกูลที่สูงศักดิ์ มีทรัพย์สมบัติมาก มีบริวารมาก มีรูปกายงดงามสมส่วน อวัยวะครบถ้วนบริบูรณ์ มีผิวพรรณผ่องใส มีอายุยืน มีจิตน้อมไปในศีล สมาธิและปัญญา แม้นยังไม่สามารถบรรลุธรรมได้ในปัจจุบันชาติก็จะได้ไปบังเกิดในศาสนาของพระศรีอริยเมตไตรยจะมีปัญญาคมกล้าสามารถตัดกิเลสตัณหาให้หมดสิ้นไป ถ้าตั้งความปรารถนาเพื่อการบรรลุพระสัพพัญญุตญาณเป็นพระพุทธเจ้าในโลกกุศลนี้จะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ได้สมดังความปรารถนา

การถวายผ้าห่มคลุมองค์พระพุทธรูป

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้ที่มีจิตผ่องใส มีสติดี เมื่อจากโลกนี้ไปจะได้เกิดอยู่ในสุคติภูมิ คือมนุษยภูมิและเทวภูมิ เมื่อเกิดมาเป็นมนุษย์จะอยู่ในตระกูลที่สูงศักดิ์มีทรัพย์สมบัติมาก มีรูปกายที่งดงามผิวพรรณเปล่งปลั่งปราศจากไฝฝ้าราคี มีผิวกายที่ละเอียดอ่อนน่าสัมผัสมีปกติที่ไม่รู้สึกร้อนหรือหนาวจนเกินไป เป็นผู้พรั่งพร้อมด้วยเสื้อผ้าแพรพรรณประดับกาย ครั้นเมื่อต้องการผ้าห่มคลุมกายในเวลาใดก็จะได้สมดังความต้องการ

การปิดทององค์พระพุทธรูป

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้ที่มีจิตใจผ่องใสไม่เศร้าหมองจนเกินไป จะได้เกิดอยู่ในสุคติภูมิ แม้นว่าเกิดมาเป็นมนุษย์จะมีผิวพรรณที่บริสุทธิ์ผุดผ่อง ปราศจากมลทินใดๆ เป็นที่ต้องตาต้องใจของผู้ได้พบเห็น จะมีทรัพย์สมบัติมาก และเป็นที่เคารพยกย่องของคนทั่วไป

การบูรณะองค์พระพุทธรูปที่ปรักหักพัง

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ เป็นผู้มีอายุยืน จะประสบแต่ความสุขความเจริญสืบต่อไปในภายหน้า เป็นผู้ไม่ประมาท มีสติดี ครั้นเมื่อจากโลกนี้จะได้เกิดอยู่ในเทวโลก เสวยความสุขอันเป็นทิพย์ เมื่อจุติจากเทวโลกจะมาปฏิสนธิในมนุษยโลกเป็นพระราชามหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่กว่าคนทั้งปวง จะมีรูปกายงดงามสมส่วน อวัยวะครบถ้วนบริบูรณ์ และจะได้เกิดในศาสนาของพระศรีอริยเมตไตรย จะเป็นผู้มีปัญญาแตกฉานรู้แจ้งในพระธรรม แม้นปรารถนาการบรรลุพระสัพพัญญุตญาณเป็นพระพุทธเจ้าในโลก กุศลนี้จะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ได้สมดังความปรารถนา

การสร้างพระไตรปิฎกเพื่อการศึกษา

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ เป็นผู้มีอายุยืน มีความสุขใจ มีจิตใจผ่องใส ไม่เศร้าหมอง มีสติดี จะได้เกิดในเทวโลก เสวยความสุขอันเป็นทิพย์ จะอยู่ในปราสาททอง แก้ว เงิน มีเหล่าเทพบุตรเทพธิดาเป็นบริวารบำรุงบำเรออยู่ ครั้นมาเกิดในมนุษยโลก จะได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ เป็นพระราชามหากษัตริย์ หรือจะเกิดในตระกูลที่สูงศักดิ์ เป็นผู้มีความศรัทธาเลื่อมใสในพระธรรม ใคร่ในการศึกษา มีสติดี มีปัญญาว่องไว ลึกซึ้ง แตกฉานรู้แจ้งในพระธรรม

ถ้าเกิดเป็นสตรีก็จะได้เป็นอัครมเหสี มีรูปกายงดงามสมส่วน ไม่สูงและไม่ต่ำ ไม่ดำและไม่ขาว ไม่อ้วนและไม่ผอมจนเกินไป มีอวัยวะครบถ้วนบริบูรณ์ มีคุณธรรมและมีศีลธรรมประจำใจ มีสติปัญญาดี จะได้บรรลุพระนิพพานในที่สุด

การรวบรวมและการร่วมสนับสนุน
ให้จารึกพระธรรมเพื่อการศึกษา

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ เป็นผู้มีอายุยืน มีความสุขใจ มีจิตใจผ่องใส ไม่เศร้าหมอง มีสติดี จะได้เกิดในเทวโลก เสวยความสุขอันเป็นทิพย์ มีรัศมีรุ่งเรืองสว่างไสวไปทั่วดังดาวประกายพฤกษ์ มีเหล่าเทพบุตรเทพธิดาเป็นบริวารบำรุงบำเรออยู่ มีเดชและมีอานุภาพมาก

ถ้าเกิดเป็นมนุษย์จะเกิดในตระกูลกษัตริย์ หรือตระกูลคฤหบดี มีทรัพย์สมบัติมาก มีบริวารมาก มีรูปกายงดงามสมส่วน มีอวัยวะครบถ้วนบริบูรณ์ ไม่เป็นคนบ้า ใบ้ บอด หนวก ไม่เป็นโรคเรื้อนกลาก เกลื้อน เป็นที่รักเคารพยำเกรงของมหาชน เป็นผู้มีคุณธรรมศีลธรรมประจำใจ จะได้เสวยโภชนโอชารส จะได้ยานพาหนะต่างๆ ที่น่าพอใจ เป็นผู้ไม่ประมาท ตั้งตนไว้ชอบ มีสติดี มีปัญญากว้างขวางลึกซึ้ง สามารถหยั่งรู้จิตใจของบุคคลอื่นได้ เป็นผู้มีปัญญาคมกล้าแตกฉานในพระธรรม จะได้เสวยอมตธรรมคือการบรรลุมรรค ผลนิพพาน

การถวายผ้าห่อหรือตู้ใส่พระไตรปิฎก

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะได้เกิดอยู่ในสุคติภูมิ คือมนุษยภูมิหรือเทวภูมิ จะมีรูปกายงดงามสมส่วน มีกลิ่นกายหอมฟุ้ง มีผิวพรรณผ่องใสน่าดูน่าชม มีทรัพย์สมบัติมาก ทรัพย์สมบัติที่ได้มาจะปลอดภัยจากความพินาศทั้งปวง จะได้เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มสมดังความปรารถนา ญาติสนิทมิตรสหายจะมีความสามัคคีปรองดองกัน จะไม่ต้องพลัดพรากจากผู้เป็นที่รักของตน จะมีแต่ความสุขกาย สุขใจ เป็นผู้มีสัมมาทิฏฐิมีความเห็นถูก มีความเห็นชอบ มีจิตตั้งมั่นไม่ฟุ้งซ่าน มีปัญญาแตกฉานมีปฏิภาณไหวพริบเฉียบแหลม ฉลาดรอบรู้ในอรรถและธรรมทั้งปวง

การกราบไหว้บูชาพระพุทธรูปด้วยความเคารพยำเกรง

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะได้เกิดอยู่ในสุคติภูมิ คือมนุษยภูมิ หรือเทวภูมิ จะเกิดอยู่ในตระกูลสูงศักดิ์ เป็นที่เคารพยำเกรงของมหาชน ไม่มีผู้เกลียดชัง ไม่มีศัตรูคู่อาฆาต ใครๆ ไม่อาจทำอันตรายได้ เป็นผู้มีความสุขทั้งยามหลับและยามตื่น เป็นผู้มีปัญญาประเสริฐอันมนุษย์และเทวดาทั้งหลายบูชาอยู่

การสร้างศาลาโรงฉันถวายแด่หมู่สงฆ์

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเกิดความอิ่มอกอิ่มใจ มีความปิติโสมนัสอยู่เนือง ๆ ครั้นเมื่อจากโลกนี้จะเกิดในเทวโลก เสวยสมบัติอันเป็นทิพย์ตลอด ๘ กัป เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์จะได้เป็นใหญ่กว่าใคร ๆ ในหมู่คณะ จะมีรูปกายงดงามน่าดูน่าชม แม้นปรารถนาที่จะให้ฝนตกลงมาเมื่อใด ฝนก็จะตกลงมาด้วยอำนาจของบุญฤทธิ์ แม้ศัสตราวุธและยาพิษก็ไม่สามารถทำอันตรายได้ จะไม่มีภัยใด ๆ ที่จะเกิดขึ้นเนื่องมาจากน้ำ จะมีอายุยืน

การทำความสะอาดกวาดถูแผ้วถางในบริเวณพระเจดีย์ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอริยเจ้า

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะมีจิตที่แช่มชื่นผ่องใส เบากาย เบาใจ ครั้นเมื่อละจากโลกนี้จะเกิดในเทวโลกที่มีวิมานทองสูง ๖๐ โยชน์ เสวยสมบัติอันเป็นทิพย์ตลอดกาลครั้นมาเกิดเป็นมนุษย์จะได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ เมื่อยังต้องเวียนเกิดเวียนตายอยู่ในภพน้อยภพใหญ่ จะเป็นผู้ที่มีรูปกายงดงามน่าดูน่าชม มีผิวพรรณที่ผุดผ่อง เนื้อเหลืองเรืองรองดั่งทองคำ ไม่เป็นโรคเรื้อน กลาก เกลื้อน ไม่เป็นโรคลมบ้าหมู ไม่เป็นคุดทะราด ไม่เป็นฝีเป็นหนอง เป็นผู้มีจิตใจตั้งมั่นไม่ฟุ้งซ่านเป็นธรรมดา

การบูชาพระบรมสารีริกธาตุด้วยความศรัทธาเลื่อมใส

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะได้เกิดในเทวโลกเสวยสมบัติทิพย์ มีเทพบุตรเทพธิดาแวดล้อมบำรุงบำเรออยู่ จะมีปราสาท มีราชรถที่แผ่รัศมีไปโดยรอบประดุจดังแสงพระอาทิตย์ที่มีรัศมีกล้า จะได้ม้าเทียมรถที่มีฝีเท้าเร็วดังลมพัด จะมีเดชมีอานุภาพมาก ครั้นเมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์จะเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ หรือเป็นพระราชามหากษัตริย์ เป็นผู้มีรูปกายงดงามสมส่วน มีสง่าน่าเกรงขาม ใครๆ ไม่อาจทำอันตรายได้แม้นปรารถนาที่จะบรรลุคุณวิเศษทั้งปวงก็จะได้สมดังความปรารถนา

การถวายผ้ากฐินจีวรตามกาล

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะได้รับคำยกย่องชมเชยว่าเป็นผู้มีบุญมาก มีจิตใจผ่องใสไม่เศร้าหมอง ครั้นเมื่อละจากโลกนี้จะไปเกิดในเทวโลก เสวยสมบัติอันเป็นทิพย์ตลอดกาล เมื่อเกิดเป็นมนุษย์จะมีรูปกายงดงาม เป็นสง่าน่าเกรงขาม เกิดอยู่ในตระกูลสูงศักดิ์ มีทรัพย์สมบัติมาก มีผู้ยกย่องสรรเสริญเคารพบูชา อุดมด้วยชื่อเสียงอันดีงามร่ำลือปรากฏไปทั่วทุกทิศ มีคุณธรรมศีลธรรมประจำใจ มีสติและปัญญาดี จะได้รับฟังพระธรรมเฉพาะพระพักตร์ จะได้บวชเป็นเอหิภิกขุอุปสัมปทา (ทรงบวชให้ด้วยพระองค์เอง) จะได้ครองจีวรด้วยบุญฤทธิ์ สามารถบรรลุพระนิพพานได้ในที่สุด แม้นปรารถนาที่จะบรรลุพระสัพพัญญุตญาณเป็นพระพุทธเจ้าในโลก กุศลนี้จะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ได้สมดังความปรารถนา

การถวายผ้าสังฆาฏิ (ผ้าที่ภิกษุใช้พับพาดบ่าซ้ายในพิธีสงฆ์) และผ้าอังสะ (ผ้าที่ภิกษุใช้สวมใส่เฉวียง บ่า)

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ มีความศรัทธาเลื่อมใสในพระธรรม มีความหนักแน่นมั่นคง มีจิตสงบไม่ฟุ้งซ่าน มีสติดี เมื่อละจากโลกนี้จะเกิดในเทวโลก เสวยสมบัติอันเป็นทิพย์ ถ้าเกิดเป็นมนุษย์จะอยู่ในตระกูลสัมมาทิฏฐิ มีทรัพย์สมบัติมาก มีรูปกายสมส่วนสง่าผ่าเผยน่าเกรงขาม มีผิวพรรณงดงาม มีรัศมีผ่องใสในที่ทั้งปวง มีเดชและอานุภาพมาก จะเป็นผู้ระลึกชาติได้ และมีปัญญาญาณอันประเสริฐ สามารถบรรลุอมตธรรมได้ในที่สุด

การถวายรัดประคด (ผ้าคาดอกหรือเอวของภิกษุ)

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้มีจิตตั้งมั่นไม่หวั่นไหวในสมาธิ เป็นผู้มีความชำนาญคล่องแคล่วในสมาธิ มีสติดี มีญาติสนิทมิตรสหายที่สามัคคีปรองดองกัน ไม่แตกแยกกัน จะปราศจากความสะดุ้งหวาดกลัว เมื่อกล่าวถ้อยคำใดๆ มหาชนย่อมให้ความเชื่อถือทุกเมื่อ

การถวายบาตร

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะได้บริโภคอาหารในภาชนะที่ดีเลิศ คือ ภาชนะทอง เงิน แก้ว จะเป็นผู้ได้ข้าวน้ำ ผ้าห่ม และที่นอนอันประณีต ทรัพย์สมบัติในครอบครองจะไม่ประสบกับความพินาศใดๆ ไม่มีเสนียดจัญไรมาแผ้วพาน ไม่มีอันตรายใดๆ มากล้ำกราย เป็นผู้มีจิตมั่นคงไม่หวั่นไหว เป็นผู้สนใจในพระธรรม หมั่นศึกษาเล่าเรียนและเพียรปฏิบัติโดยไม่ท้อถอย ในอนาคตจะได้เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดพระองค์หนึ่ง และจะได้บวชเป็นเอหิภิกขุอุปสัมปทา (ทรงบวชให้ด้วยพระองค์เอง) จะครองบาตรด้วยบุญฤทธิ์ จะหลุดพ้นจากกิเลสและอาสวะทั้งปวง

การถวายเชิงรองก้นบาตร

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ เป็นผู้มีจิตตั้งมั่นไม่หวั่นไหว ไม่ทุรนทุรายรุ่มร้อน เป็นผู้มีสติดี สนใจในการศึกษาพระธรรม สามารถจดจำไว้ได้ไม่ลืมเลือน มีปัญญาพิจารณาอย่างลึกซึ้ง และถูกต้องตรงตามความเป็นจริง

การถวายที่ปูลาดเพื่อหมู่สงฆ์

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ เมื่อจากโลกนี้จะไปเกิดในเทวโลก เป็นจอมเทพผู้มีศักดิ์ใหญ่ มีปราสาททอง ปราสาทแก้วอันงดงามล้ำค่า จะเสวยสมบัติอันเป็นทิพย์ตลอดกาล ครั้นมาเกิดเป็นมนุษย์จะได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ มีเรือนยอดที่ประดับด้วยแก้ว ๗ ประการ เป็นผู้สมบูรณ์ด้วยศีล มีความศรัทธาเลื่อมใสในพระรัตนตรัย เป็นผู้มีปัญญามาก ในอนาคตจะได้ออกบวชเป็นบรรพชิต มีปกติสำรวมกาย วาจา ใจ เป็นที่ยกย่องบูชาของมหาชน จะได้บรรลุเป็นพระอรหันต์พร้อมด้วยคุณวิเศษทั้งปวง

การถวายตั่ง เตียง ที่นั่ง ที่นอน

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะได้เกิดในตระกูลสูงศักดิ์ มียศมีอำนาจมาก มหาชนให้ความเคารพยำเกรง มีรูปกายงดงามสมส่วนน่าดูน่าชม มีปกติอ่อนน้อมถ่อมตน มีจิตตั้งมั่น ไม่ฟุ้งซ่าน ไม่เป็นคนโลเล เมื่อปรารถนาจะได้ที่นั่งหรือที่นอนอันประณีตมีลวดลายงดงามวิจิตรตระการตาก็จะได้สมดังความปรารถนาทุกประการ จะมีญาณปัญญาอันประเสริฐเกิดขึ้น เป็นผู้ที่ไม่ว่างเปล่าจากคุณวิเศษทั้งปวง

การถวายฉัตร กลด ร่ม

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้มีเดชมีอานุภาพมาก มหาชนยำเกรงทุกเมื่อ จะไม่มีอันตรายใดๆ มากล้ำกลาย ไม่มีเสนียดจัญไรมาแผ้วพาน เป็นผู้ที่มีใจกว้างขวางเผื่อแผ่ไปทั่ว เป็นที่พึ่งพิงของผู้มีความทุกข์ เป็นผู้มีผิวพรรณละเอียดอ่อนฝุ่นธุลีไม่แปดเปื้อนร่างกาย มีปกติที่ไม่รู้สึกร้อนและหนาวจนเกินไป เพราะมีสัมผัสที่ดีเป็นธรรมดา เป็นผู้มีความสุขกายสุขใจ

การถวายภาชนะและเครื่องบริโภคต่างๆ

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้พรั่งพร้อมด้วยบริวารทั้งชายและหญิงคอยรับใช้ใกล้ชิด จะเป็นผู้เชี่ยวชาญในวิชาบทมนต์และอาคมต่างๆ มีปัญญาลึกซึ้งในศิลปะทั้งปวง มีกิริยามารยาทเรียบร้อย มีวาจาไพเราะอ่อนหวาน เป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน จะได้ภาชนะเงิน ภาชนะทองไว้ใช้สอย เมื่อปรารถนาที่จะได้เครื่องบริโภคอย่างใดก็จะได้อย่างนั้นสมดังความปรารถนา

การถวายไม้กลอนประตู

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้ที่บุคคลทั้งหลายเคารพบูชาเป็นที่พึ่งพิงอาศัยของคนทั้งปวง จะมีผิวพรรณผ่องใสละเอียดอ่อน มีร่างกายแข็งแรง มีกำลังมาก ไม่มีโรคเบียดเบียน มีจิตใจกล้าหาญไม่สะดุ้งหวาดกลัว จะได้อยู่ในสถานที่ๆ ตนปรารถนา จะมีอายุยืน จะมีปัญญาแตกฉานว่องไวลึกซึ้งสามารถรู้แจ้งในธรรมทั้งปวง

การถวายเสา

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้มีจิตเมตตาตั้งมั่นไม่หวั่นไหว มีทรัพย์สมบัติไม่บกพร่อง มีวาจาที่จริงแท้ไม่หลอกหลวง มีผู้ให้ความเชื่อถือในถ้อยคำ ไม่เป็นศัตรูคู่อาฆาตกับใครๆ มีจิตใจกล้าหาญไม่สะดุ้งหวาดกลัว จะเป็นผู้หลุดพ้นปราศจากมลทินทั้งปวง

การสร้างสะพานข้ามแม่น้ำลำคลองเพื่อประโยชน์ของมหาชน

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ โจร ศัตรู และผู้มีอำนาจทั้งหลายมิอาจจะมาดูหมิ่นกดขี่ข่มเหงได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งต่อหน้าและลับหลัง จะไม่เกิดทุกขเวทนาทางกายเพราะเหตุแห่งความเย็นหรือความร้อนแผดเผา บางครั้งแม้จะประมาทขาดสติทำให้ต้องพลาดพลั้งตกจากที่สูง เช่น ตกลงไปในเหว ตกจากภูเขา ตกจากต้นไม้ ฯลฯ ก็จะมีที่ยึดเหนี่ยวที่รองรับไว้ให้ปลอดภัยจากอันตราย จะได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางทั้งทางบกทางน้ำ จะมียานพาหนะต่างๆ รับส่งถึงจุดหมายปลายทาง จะมีช้าง ม้าที่วิ่งเร็วฝีเท้าไวเป็นเลิศอยู่ในอำนาจ จะเป็นธรรมทายาทผู้บริสุทธิ์หมดจดจากกิเลสข้ามพ้นจากสังสารวัฏ

การถวายยารักษาโรคต่างๆ

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้มีอายุยืน มีกำลังกายแข็งแรง มีผิวพรรณผ่องใส มีความสุขกายสุขใจ จะไม่มีภยันตรายมาแผ้วพาน ปราศจากเสนียดจัญไรทั้งปวง จะไม่ต้องพลัดพรากจากของอันเป็นที่รัก มหาชนให้ความเคารพยำเกรงทุกเมื่อ เป็นผู้มียศมากและมีปัญญามาก

การถวายรองเท้า

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะได้รับยานพาหนะที่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่สถานที่และโอกาสได้แก่ รถ เรือ วอ ช้าง ม้า รองเท้าทอง เงิน แก้ว ฯลฯ

การถวายไม้เท้าเพื่อค้ำยันกาย

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะมีจิตใจกล้าหาญไม่สะดุ้งหวาดกลัวต่ออันตรายใดๆ มีจิตที่ตั้งมั่นไม่หวั่นไหว ไม่ย่อท้อต่อกิจการงานทั้งปวง จะมีบุตรมาก จะมีผู้คอยคุ้มครองดูแลรักษาอย่างดี ผู้ใดจะข่มเหงรังแกมิได้

การถวายแม่กุญแจและลูกกุญแจ

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะไม่มีความเศร้าโศกคับแค้นใจ มีความโกรธเบาบาง สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว จะสนใจศึกษาพระธรรมด้วยปัญญาที่ว่องไวและลึกซึ้ง

การถวายคนโทน้ำ กาต้มน้ำ กระติกน้ำ และผอบ

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะได้เกิดในตระกูลสูงศักดิ์ มียศอำนาจมาก มีความสุขกายสุขใจ มีผู้ให้ความอารักขา คุ้มครองป้องกันอย่างดี ไม่ต้องประสบกับความพินาศใดๆ ปราศจากความจัญไรทั้งปวง เป็นผู้มีคุณธรรมศีลธรรมประจำใจ เป็นผู้มีจิตใจสงบไม่รุ่มร้อน ไม่กระวนกระวาย ไม่สะดุ้งหวาดเสียว ตั้งตนไว้ชอบ มีทางดำเนินไปด้วยดีและมีอายุยืน

การถวายยาหยอดตา

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้ปราศจากโรคทางตาทั้งปวง มีนัยน์ตางดงามสมส่วน มีนัยน์ตาแจ่มใสไม่ขุ่นมัว มองเห็นชัดเจนทั้งไกลและใกล้ จะได้บรรลุจักษุทิพย์ และมีปัญญาจักษุอันสูงสุดเห็นแจ้งอมตธรรม

การถวายผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดตัว

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้มีผิวพรรณผ่องใส ปราศจากไฝฝ้าราคี มีรัศมีงดงาม มีผิวกายละเอียดอ่อนไม่เปรอะเปื้อนฝุ่นธุลี ไม่เป็นโรคเรื้อน กลาก เกลื้อน และมีเดชมีอานุภาพมาก

การถวายยานัตถุ์ ยาดม ยาหอม

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะมีจิตที่ศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ มีคุณธรรมศีลธรรมเป็นปกติ มีความละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป มีความอดทนอดกลั้นต่ออารมณ์ที่ดีและไม่ดี มีการบริจาคทานอยู่เนืองๆ และเป็นผู้สนใจในการศึกษาอบรมสติปัญญาให้เจริญขึ้นทุกเมื่อ

การถวายสายโยก
(สายสำหรับคล้องบาตร เพื่อสะพายไหล่ของภิกษุ)

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะมีทรัพย์สมบัติมาก มีถ้อยคำที่มหาชนให้ความเชื่อถือทุกเมื่อ มีญาติสนิทมิตรสหายปรองดองสามัคคีกลมเกลียวกันดี มีจิตที่ตั้งมั่นไม่ฟุ้งซ่าน ไม่หวั่นไหวและมีความชำนาญในสมาธิ

การถวายกล้องเป่าควัน
(ไม้สำหรับเป่าควันในเวลาที่ภิกษุก่อไฟ)

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้ไม่ประมาท ไม่หลงลืม มีสติดีระลึกได้เป็นปกติ เป็นผู้มีเส้นเอ็นน้อยใหญ่ในร่างกายต่อเนื่องกันดี และจะได้บรรลุจักษุทิพย์

การถวายตะเกียงและน้ำมัน

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเกิดในตระกูลสูงศักดิ์ มีรูปกายสวยงาม มีอวัยวะครบถ้วนบริบูรณ์ มีจิตผ่องใสเบิกบานไม่ฟุ้งซ่าน มีผู้ให้ความอารักขาคุ้มครองป้องกันอย่างดี มีอายุยืน มีสติและปัญญาเจิดจ้าแจ่มแจ้งในพระธรรม และจะได้บรรลุจักษุทิพย์

การถวายน้ำยาบ้วนปาก น้ำยาดับกลิ่นปาก

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ เป็นผู้มีลำคอบริสุทธิ์ปราศจากโรคต่างๆ คือ ไม่เป็นโรคไอ หืดหอบ ไทรอยด์ ต่อมน้ำเหลือง ต่อมทอนซิล จะเป็นผู้มีกลิ่นปากหอมเหมือนดังกลิ่นดอกบัวหลวง และจะเป็นผู้มีเสียงไพเราะก้องกังวาน

การถวายที่นอน

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้มีรูปกายงดงามสมส่วน น่าดูน่าชม เป็นผู้อ่อนโยน นอบน้อมถ่อมตน ไม่เป็นคนกระด้าง มีกิริยามารยาทเรียบร้อย มีเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มบริบูรณ์ ได้เสวยความสุขอันเกิดจากฌานจิตที่ประณีต และมีปัญญาญาณอันประเสริฐ

การถวายหมอนหนุนศีรษะ

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้มีความเพียรมากมีสติดี มีจิตที่ประกอบด้วยความเมตตากรุณาต่อสัตว์ทั้งปวงเป็นปกติ มีความอดกลั้นอดทนเป็นธรรมดา มีคุณธรรม ศีลธรรมประจำใจ มีจิตตั้งมั่นไม่หวั่นไหว ได้บรรลุฌานสมาบัติตามลำดับ ปัญญาอันประเสริฐจะเกิดขึ้นน้อมนำไปเพื่อการบรรลุพระนิพพาน

การถวายน้ำมันนวดเท้า แก้ปวดเมื่อย เคล็ดขัดยอก

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้มีรูปกายงดงามสมส่วน มีเส้นเอ็นเส้นประสาท และกล้ามเนื้อที่แข็งแรง ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน มีข้าวมีน้ำบริบูรณ์ และมีอายุยืน

การถวายมีดโกนปลงผม

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้มีความสุขกายสุขใจไม่มีความเดือดร้อน มีจิตตั้งมั่นไม่หวั่นไหว มีความเพียรมาก มีสติดีไม่หลงลืม มีปัญญาญาณสุขุมลึกซึ้งเป็นเครื่องตัดกิเลสให้สิ้นไป และถึงพร้อมด้วยความบริสุทธิ์อันประมาณมิได้

การถวายมีดตัดเล็บ

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะมีผู้รับใช้ทั้งชายและหญิงคอยบำรุงบำเรอให้มีความสุขกายสุขใจ มีข้าวมีน้ำบริบูรณ์ และจะได้สัตว์เลี้ยงต่างๆ เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ ฯลฯ

การถวายกล่องเข็มและเข็มเย็บผ้า

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้มีรูปกายงดงามสมส่วน ประสบแต่ความสุขกายสุขใจ จะมีทรัพย์สมบัติมากมหาชนเคารพนอบน้อมและยำเกรง จะมีปัญญาแหลมคมลึกซึ้งตัดความลังเลสงสัยลงได้

การถวายมีดพร้า

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ เป็นผู้มีขันติคือความอดทนอย่างยอดเยี่ยม จะมีไมตรีจิตกับคนทั้งปวง มีใจหนักแน่นมั่นคง มีความเพียรกล้าไม่ท้อถอย มีปัญญาสว่างไสวดังแก้วมณี และมีปัญญาคมกล้าสามารถตัดกิเลสตัณหาให้สิ้นไป

การถวายพัดใบตาล พัดจามรี พัดขนนกยูง พัดลม

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะปราศจากความเร่าร้อนทางกายและใจ ไม่กระวนกระวายใจ ไม่มีความวิตกกังวลใดๆ มีปกติที่ไม่รู้สึกร้อนหรือหนาวจนเกินไป เป็นผู้มีกิเลสสงบระงับสามารถดับไฟคือ ราคะ โทสะ โมหะลงได้ด้วยดี

การถวายผ้าหรือกระดาษทรายสำหรับขัดสนิม

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้ประสบแต่ความสุขกายสุขใจ พ้นจากความยากลำบากทั้งปวง จะมีอายุยืน เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยคุณลักษณะทั้งปวง คือศีลคุณ สมาธิคุณ และปัญญาคุณ

การถวายผ้ากรองน้ำ และธมกรก
(กระบอกหรือหม้อกรองน้ำสำหรับภิกษุ)

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ ศัตราวุธหรือยาพิษหรือศัตรูคู่อาฆาตจะทำอันตรายมิได้ เป็นเหตุให้พ้นจากภัยทั้งปวงจะเป็นผู้มีอายุยืน

การถวายดอกไม้ ธูป เทียน ของหอมเพื่อบูชาคุณ

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้มีกลิ่นตัวหอมฟุ้ง มียศมาก มีชื่อเสียงปรากฏขจรขจาย มีปัญญาไวเฉียบคม กว้างขวาง ลึกซึ้งและร่าเริง มีปัญญาเป็นเครื่องนำไปสู่การบรรลุพระนิพพานในที่สุด

การถวายอาหารคาวหวาน

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ มีทรัพย์สมบัติมาก มีข้าวน้ำบริบูรณ์ มีรูปกายสวยงาม มีกำลังแข็งแรง มีผิวพรรณ ผ่องใส มีความสุขกายสุขใจ เป็นคนกล้าหาญ มียศมาก มีอายุยืน และเป็นผู้มีญาณปัญญากว้างไกลลึกซึ้ง

การถวายนมส้ม เนยใส นมข้น น้ำผึ้ง และผลไม้ที่มีรสโอชะ

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ เป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงและมีกำลังมาก ไม่มีโรคเบียดเบียน มีวาจาไพเราะอ่อนหวาน มีจิตผ่องใสร่าเริง มีความสุขกายสุขใจ มีอายุยืน มีปัญญาในการศึกษาพระธรรม มีความทรงจำดี จะได้เฝ้าพระพุทธเจ้าและบรรลุอมตธรรม

อานิสงส์ของมหาทาน

ในขุททกนิกาย อิติวุตตกะ เล่มที่ ๑ ภาคที่ ๔ ข้อที่ ๒๕๒ ปุตตสูตร ได้กล่าวถึงอานิสงส์ของมหาทานไว้ความว่า

งดเว้นจากการฆ่าสัตว์

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้ที่มีอวัยวะครบถ้วนบริบูรณ์ มีรูปกายงดงาม มีปฏิภาณไหวพริบเฉียบแหลมว่องไว มีจิตใจอ่อนโยน มีวาจาไพเราะถ้อยคำสละสลวย มีผิวผุดผ่องดั่งทอง มีกำลังแข็งแรง มีความกล้าหาญไม่สะดุ้งหวาดเสียว เป็นที่รักของมหาชน มีบริวารมาก มีญาติสนิทมิตรสหายที่ปรองดองสามัคคีกลมเกลียว ไม่แตกแยกกัน เป็นผู้ที่ใครๆ จะทำอันตรายมิได้ จะไม่ตายเพราะจากการทำร้ายของบุคคลอื่น เป็นผู้มีโรคน้อย เป็นผู้ไม่เศร้าโศก จะไม่พลัดพรากจากของรักของชอบใจ และเป็นผู้มีอายุยืน

งดเว้นจากการลักทรัพย์

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้มีทรัพย์สมบัติมาก จะไม่มีภัยอันตรายใดๆ มาทำลายให้ทรัพย์นั้นสูญสิ้นไปได้ เมื่อปรารถนาโภคทรัพย์ใดๆ ก็จะได้ในทันที จะไม่รู้จักกับคำปฏิเสธว่าไม่มีหรือไม่ได้ จะได้รับแต่ความสุขความสบาย และเป็นใหญ่กว่าคนทั้งปวงในสถานที่นั้นๆ

งดเว้นจากการประพฤติผิดในกาม

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะไม่มีศัตรูคู่อาฆาต หลับอยู่ก็เป็นสุข ตื่นอยู่ก็เป็นสุข เป็นที่รักที่พอใจของมหาชน เป็นผู้มีลาภอยู่เสมอเช่น จะได้ข้าว น้ำ เสื้อผ้าแพรพรรณ เป็นต้น จะไม่เกิดเป็นหญิงหรือเป็นกะเทย เป็นผู้ปราศจากความระแวง มีปกติพูดจริงทำจริง ไม่มักโกรธ ไม่ประหม่าเก้อเขิน จะไม่มีภัยอันตรายใดๆ มาแผ้วพาน จะไม่ต้องพลัดพรากจากของรัก ของชอบใจ และจะไม่ต้องไปเกิดในอบายภูมิ

งดเว้นจากการพูดเท็จ

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้ที่มีอินทรีย์ (ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ) ผ่องใส มีถ้อยคำที่สละสลวยไพเราะอ่อนหวานเป็นปกติ มีฟันเป็นระเบียบสวยงามทั้งขาวทั้งสะอาด มีกลิ่นปากหอมเหมือนกลิ่นดอกบัว มีวาจาที่เชื่อถือได้ มีญาติสนิทมิตรสหายและบริวารให้ความเคารพเชื่อฟังตั้งอยู่ในโอวาท มีลิ้นสีแดงอ่อนบางเหมือนดังกลีบบัว มีรูปร่างกายงดงามสมส่วนคือ ไม่อ้วน ไม่ผอม ไม่ดำ ไม่ขาว ไม่สูง ไม่ต่ำจนเกินไป เป็นผู้มีจิตใจไม่หดหู่ และไม่ฟุ้งซ่าน

งดเว้นจากการดื่มสุราเมรัย

อานิสงส์ที่จะได้รับคือ จะเป็นผู้ไม่ประมาทในกิจการงานทั้งปวง ทั้งที่เป็นอดีต อนาคต และ ปัจจุบัน เป็นผู้มีสติและปัญญาดี มีปฏิภาณไหวพริบเฉียบแหลมว่องไว เป็นผู้ไม่เกียจคร้าน ไม่เกิดมาเป็นคนบ้า ใบ้ ไม่มีความคิดที่จะแข่งดีกับใครๆ ไม่มีความริษยา ไม่ตระหนี่หวงแหน มีปกติพูดแต่สิ่งที่เป็นความจริง ไม่พูดส่อเสียดให้เขาแตกแยกกัน ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดเพ้อเจ้อ เป็นผู้มีศีลธรรมประจำใจ เป็นคนกตัญญูรู้คุณและกระทำตอบแทน เป็นคนซื่อตรง เป็นผู้มีใจกว้างขวาง โอบอ้อมอารี เป็นผู้ไม่มักโกรธ เป็นผู้ละอายต่อบาปและเกรงกลัวต่อบาป เป็นผู้มีความคิดเห็นตรงตามความเป็นจริง และเป็นผู้มีทรัพย์สมบัติมาก

ที่มา : หนังสือ " ทาน และอานิสงส์ของการให้ทานประวัติความเป็นมาของกฐิน "
โดย... พระราชพรหมยาน (หนังสือพิมพ์แจกเพื่อธรรมทาน)

จัดพิมพ์ที่ โรงพิมพ์ 50 เพรสพริ้นติ้ง 02 398 2565-6

แด่..... คุณยายบุญรอด นาคเฉลียว

ผู้ธำรงจิตพิสุทธิ์พุทธศาสน์
สืบทายาทไตรสรณะพระชินสีห์
คือผู้ให้ใฝ่น้อมนำแต่กรรมดี
ถวายที่ถึงหกไร่รับใช้ชุมชน

โบสถ์วิหารธรรมศาลาเมตตาสร้าง
ชี้นำทางแห่งแสงทองก่องกุศล
บุญบารมีสืบสานบันดาลดล
สุขกมลยลชั้นสวรรคาลัย

วัดบุญรอดฯ นามยืนยงคงสถิต
ศูนย์รวมจิตสาธุชนคนเลื่อมใส
แม้ท่านล่วงลาลับดับขันธ์ไป
เกียรติเกริกไกรจารึกอยู่คู่แผ่นดิน

จุไรวรรณ บุญฤกษ์
๒๘ ก.ค. ๕๔